

Vedrørende gennemsnitsomkostningerne i integrationsfasen.

Udgifterne til varetagelse af Dansk Flygtningehjælps integrationsprogram afholdes hovedsageligt på en særlig konto under Indenrigsministeriet. Udgifterne til de kontantydelse, som efter reglerne i bistandsloven udbetales af Dansk Flygtningehjælp i integrationsperioden, finansieres af den statslige bevilling til Dansk Flygtningehjælp.

De samlede udgifter til Dansk Flygtningehjælp udgjorde i 1992 505,1 mio. kr.

Det gennemsnitlige antal flygtninge, der i 1992 har været undergivet integrationsperioden i Dansk flygtningehjælp, udgjorde 5.942 flygtninge. Dette tal er fremkommet ved, at Flygtningehjælps opgørelse over antallet af forsorgsmåneder i løbet af 1992 divideres med 12. 1 forsorgsmåned defineres som 1 flygtning, som er undergivet forsorg i 1 måned.

Flygtningehjælps gennemsnitlige udgift pr. flygtning udgør herefter ca. 85.000 kr. i 1992.

I integrationsfasen under Dansk Flygtningehjælp afholder kommuner og amtskommuner endvidere visse udgifter. Det drejer sig hovedsagelig om de i bistandsloven opregnede institutions- og serviceydelser, som ikke må udmåles og udbetales af Dansk Flygtningehjælp, herunder udgifter til dagpleje og daginstitutioner for børn. Det drejer sig endvidere om udgifter til undervisning af flygtningebørn samt udgifter til danskundervisning af voksne.

De pågældende udgifter er ikke medregnet i det ovennævnte tal.

Vedrørende gennemsnitsomkostningerne i kommunefasen.

- 1) Den væsentligste udgift i forbindelse med flygtninge, der befinder sig i kommunefasen, er kontanthjælp, revalideringsydelser og institutions- og serviceydelser efter bistandsloven.

De pågældende udgifter udbetales af kommunen, men er undergivet en særlig refusionsordning i overensstemmelse med bestemmelserne i bistandslovens § 134 a for så vidt angår det tidsrum, hvor flygtninge befinder sig i kommunefasen.

Statens udgifter til refusion af kommunernes bistandsydelser, der udbetales til

flygtninge i kommunefasen, udgjorde i 1992 ca. 1.400 mio. kr.

Det bemærkes, at refusionsreglerne blev ændret med virkning fra 1. juli 1992. Forinden den 1. juli 1992 ydede staten 100 pct.s refusion, medens staten efter dette tidspunkt som udgangspunkt yder 75 pct.s refusion, med hensyn til institutions- og serviceydelser 100 pct.s refusion.

- 2) Ud over udgifter til flygtninge efter bistandsloven afholdes der udgifter til flygtninge efter boligstøtloven. Efter boligstøtlovens kapitel 11 er der fastsat særlige regler, der udvider flygtningenes ret til at opnå pligt lån og frivillige lån. Udgiften afholdes af kommunen med en særlig refusionsordning fra staten for så vidt angår de flygtninge, der befinder sig i kommunefasen.

Statens udgifter i forbindelse med denne refusionsordning skønnes at være ca. 122 mio. kr. i 1992.

- 3) De samlede udgifter til de under pkt. 1) og 2) nævnte statslige refusioner og tilskud til kommunernes udgifter i kommunefasen udgjorde herefter ca. 1.522 mio. kr. i 1992.
- 4) For at udfinde gennemsnitsomkostningerne pr. flygtning i kommunefasen må de samlede statslige udgifter herefter divideres med det samlede antal flygtninge med en opholdsperiode i Danmark på mellem 1 1/2 og 6 1/2 år siden meddelelsen af asyl.

Antallet af flygtninge er beregnet som antallet af udenlandske statsborgere, der har fået tildelt et CPR-nummer og som stammer fra de 10 største flygtningestater.

Ud fra denne forudsætning udgør antallet af flygtninge i kommunefasen i 1992 28.183 personer.

De statslige gennemsnitsudgifter pr. flygtning i kommunefasen i 1992 udgør herefter ca. 54.000 kr.

- 5) Herudover er der en række særlige statslige og kommunale udgifter til flygtninge, der har afsluttet integrationsfasen. Kendetegnende for disse udgiftsposter er imidlertid, at disse ikke er begrænset til flygtninge mellem 1 1/2 og 6 1/2 års ophold efter meddelelsen af asyl og således også omfatter flygtninge, som ikke længere er i kommunefasen.